

ملک‌زاده
وزیر اسبق
بهداشت

مصرف حق بیمه درمان کارگران برای غیر سلامت

زمان من یکی از آرزوهای وزارت کار این بود که تأمین اجتماعی زیرپوشش این وزارتخانه درآید و ما همیشه مقاومت می‌کردیم. متأسفانه در زمان وزارت دکتر پزشکیان که اکنون خود از منتقدان تجمیع بیمه‌ها است، این اتفاق غیر کارشناسی افتاد و سازمانی که بخش مهمی از وظایفش درمان بیمه‌شده است، از وزارت بهداشت منفک شد. در حالی که اگر واقعاً پولی که مردم در بخش سلامت می‌پردازند، در همین بخش خرج شود، مشکلی وجود ندارد. مشکل اینجاست که حق درمان مردم و بیمه‌شدگان و کارگران در جای دیگر خرج می‌شود بدون اینکه خودشان مطلع باشند. کسی که به منابع و سرمایه‌های کارگران دست‌اندازی می‌کند، خود تأمین اجتماعی است، چون پولی که باید صرف سلامت کارگران کند، برای کارهای دیگر هزینه می‌کند. دست‌اندازی مگر چیست؟ ما معتقدیم اگر پولی که بیمه‌شدگان برای سلامت خود به تأمین اجتماعی می‌پردازند، در همین بخش خرج شود، کارگران هیچ کمبودی و مشکلی در این زمینه ندارند.

میدری
دبیر شورای عالی بیمه
درمان کشور و معاون
رئه وزیر کار

ادغام نظام بیمه‌ای همانند انحلال سازمان مدیریت

وزارت بهداشت با تعقیب یک استراتژی دووجهی از یک سو بر طبل ناهماهنگی میان بیمه‌ها و وزارت بهداشت کوبیده و از سوی دیگر در پشت پرده برای انتقال بیمه‌ها به آن وزارتخانه تلاش می‌کند. ادغام نظام بیمه‌ای در وزارت بهداشت همان مشکلاتی را برای کشور در پی خواهد داشت که انحلال سازمان مدیریت برای دولت قبل به وجود آورد. انتقال شورای عالی بیمه درمان به وزارت بهداشت یا تفویض تصمیم‌گیری در مورد سایر یارانه‌ها به دستگاه‌های بخشی یک خطای بزرگ تصمیم‌گیری به شمار رفته و آحاد مردم به‌ویژه گروه‌های کم‌درآمد و محروم متضرر می‌شوند. توزیع یارانه باید در نهادهای فرابخشی صورت گیرد و از همین رو رفتن بیمه‌ها و شورای عالی بیمه درمان به وزارت بهداشت را اقدامی مشابه با انحلال سازمان مدیریت می‌دانم. در مورد مسئله عدم پرداخت مطالبات بیمارستان‌های ارتباطی به مسئله تجمیع بیمه‌ها ندارد و تنها مشکل در این زمینه کسری بودجه دولت است که ناشی از نوسان قیمت نفت است.

توکلی
نماینده مجلس
شورای اسلامی

خسارات ناشی از افزایش هزینه‌ها و تعهدات

دلیل اصلی برای ادغام بیمه‌ها تعهدات و بدهی‌های مالی شرکت‌های بیمه‌ای است که امروز توان پرداخت بدهی خود را ندارند. این وضعیت البته قابل پیش‌بینی بود. به عنوان مثال وقتی تعرفه پزشکان را بالا بردند من ۲ بار نامه نوشتم و خسارات ناشی از افزایش هزینه‌ها و تعهدات را یادآور شدم. اتفاقی که سال ۸۳ هم افتاد. وقتی آقای خاتمی در آخرین روزهای ریاست جمهوری حقوق اساتید دانشگاه را افزایش داد، طبیعی بود که تقاضای افزایش حقوق در دیگر بخش‌ها نیز شکل می‌گرفت و کار به آنجا کشید که در دوره احمدی‌نژاد هزینه‌ها جاری در اولین بودجه ۴۳ درصد افزایش پیدا کرد. نباید تعهدات پایدار را بر اساس منابع ناپایدار ایجاد کرد. به وزیر محترم گفتم معاون محترم شما یک روز در هفته در بیمارستان مشغول خدمت هستند و ماهانه ۶۰ تا ۸۰ میلیون تومان در آمد دارند. مگر ایشان چقدر در تولید ناخالص ملی نقش دارند که تصمیم دارید این حقوق را به ۲۰۰ میلیون تومان در ماه برسانید. تصمیمی که در ابتدای طرح سلامت گرفته شد باعث شد امروز بیمارستان‌ها به شدت بدهکار باشند.